

6. Katecheze o mezigeneračním předávání víry

Láska, která překonává předsudky: Noemi a Rút

Struktura Katecheze

1. Úvod

2. Snacha Rút a její tchýně Noemi

- Příběh snachy Rút
- Příběh tchýně Noemi

3. Pouto mezi Noemi a Rút

- Požehnání Bohem
- Noemi nemůže vyžadovat opuštění Rút
- Noemi naléhá, ale nakonec dovoluje Rút jít s ní
- Staří lidé a pesimismus
- Obětavost Rút a změna Noemi

4. Poučení o spojenectví generací

- Neopouštět se, ale vzájemně se obdarovávat
- Vděčnost mladých a iniciativa starých
- Rozkvět Božího požehnání
- Kniha Rút jako klenot Bible
- Krása rodinných vazeb

5. Závěr

- Výzva k přehodnocení vztahů v rodině

6. Příběh

7. Diskuze a Sdílení

- Diskuze o osobních zkušenostech

1. Úvod

Příběh tchyně Noemi a její snachy Rút (Rút 1,8; 16-17) je cenné poučení o spojení generací: když mládí dokáže obnovit nadšení stáří a když stáří dokáže znovu otevřít budoucnost zraněnému mládí.

2. Snacha Rút a její tchyně Noemi

Kdo byla Rút? Rút byla původem Moábka, která se vdala za izraelského uprchlíka Kiljona, který brzy zemřel. Rút se rozhodla následovat svou tchyni Noemi, která přišla o oba své syny (i druhý syn zemřel mladý) a v bídě se vrátila do svého rodného města Betléma. Zde Rút prožila krásný milostný příběh s bohatým vlastníkem půdy Bóazem.

Noemi byla také vdovou. Význam jejího jména znamená „má rozkošná, zamilováníhodná“. Vdala se za Elímeleka, který bydlel s jejich syny v Betlémě, ale protože byl bez práce a velmi chudý, rozhodl se vzít svou rodinu a překročit řeku Jordán. Usídlili se v Moábu, kde Elímelek zemřel. Jeho synové se oženili s Moábkami a po nějaké době také zemřeli. Zůstaly tedy tři vdovy. Noemi se rozhodla vrátit se do své rodné země a chtěla, aby obě její snachy zůstaly u svých původních Moábských rodin. Snacha Orpa poslechla, ale Rút se rozhodla, že svou tchyni neopustí. V Knize Rút o tom čteme tuto krásnou větu: „Nenuť mě, abych tě opustila, a odešla od tebe, neboť kam půjdeš, půjdu, kde zůstaneš, zůstanu (Rút 1,16).

Prostor na otázky:

1. *Jak se společnost dívá na vztahy mezi tchýní a snachou?*
2. *Jak byste popsali vztah mezi Noemi a Rút?*
3. *Jaká je moje osobní zkušenost?*

3. Pouto mezi Noemi a Rút

Pouto, které vzniklo mezi tchyní a snachou, bylo požehnáno Bohem tím, že Rút se vdala za Kiljona. Noemi proto nemůže vyžadovat, aby byla od Rút opuštěna. Zpočátku se zdá, že Noemi naléhá, ale pak dovolila Rút, aby šla s ní. Staří lidé mají někdy sklon k pesimismu a potřebují láskyplný tlak mladých, aby neustrnuli ve svých zajetých kolejkách, ve svých stereotypech. Nakonec se Noemi, dojatá obětavostí své snachy Rút, vymaní ze svého pesimismu, a dokonce převezme iniciativu, čímž otevře Rút novou budoucnost.

Prostor na otázky:

1. *V rodině vznikají pouta mezi jednotlivými členy. Jak tato pouta vnímám? Svazují nebo jsou naopak láskyplná?*
2. *Musel/a jsem někdy překonávat sám/sama sebe, abych ve vztazích byl/a iniciativní?*

4. Předávání víry mladým generacím

Neopouštět se, ale vzájemně se obdarovávat je velkým štěstím, které si mohou generace v rodinách darovat. Pokud se mladí lidé otevřou vděčnosti za to, co dostali, a staří lidé se chopí iniciativy a znovu své budoucnosti, nic nezastaví rozkvět Božího požehnání mezi lidmi.

Kniha Rút je klenotem Bible. Příběh Rút a Noemi osvětluje krásu rodinných vazeb, které vznikají na základě vztahu mezi manželkou a manželem, a dokonce toto pouto přesahují. Pouta lásky, která jsou schopna být stejně silná a v nichž vyzařuje dokonalost onoho mnohostěnu základních citů, které tvoří rodinnou lásku. Kdyby se dnes měla napsat podobná kniha, jako je kniha Rút, co by v ní asi bylo napsáno?

Prostor na otázky:

1. *Jak bych definoval/a vztah k mladé generaci?*
2. *Jak by podle mě tento vztah definovala mladá generace?*

5. Závěr

Ve společnosti převládají ve vztahu mezi tchyní a snachou nebo mezi tchyní a zetěm úplně jiné stereotypy. Je na čase je měnit.

Prostor na otázky:

1. *Jaké vztahy převládají v naší rodině a co pro to každý z nás může udělat?*
2. *Jak mohu měnit vztahy v rodině?*

6. Příběh a obrázek

Riskovat

Ve vlhké půdě ležela vedle sebe dvě semínka.

První semínko povídá: „Chci růst! Chci zapustit kořínky hluboko do půdy a svými výhonky dosáhnou až nad vrstvu země, co je nade mnou... Z něžných pupenů chci rozvinout listy jako korouhve, aby všichni věděli, že už přišlo jaro... Chci cítit, jak mě ve tvářích bude hřát slunce a jak mé okvětní plátky bude svlažovat rosa.“ A tak rostlo.

Druhé semínko si říká: „Já má strach. Když pošlu kořínky do země, nevím, co tam na mě v té tmě čeká. Když se budu tlačit tvrdou půdou nahoru, můžu si zranit jemňoučké výhonky..., a co když se mi do odkrytých listů pustí slimáci? A když rozvinu květy, přijde nějaké dítě a utrhne mě. Kdepak, udělám mnohem líp, když počkám, až bude bezpečno.“ A tak čekalo.

Slepice, která prohrabovala změkklou jarní půdu a hledala v ní potravu, našla čekající semínko a hladově ho sezobla.

POUČENÍ: Ti z nás, kdo odmítají riskovat a růst, jsou pohlceni životem

Patty Hansenová, z knihy Slepíčí polévka pro duši

7. Diskuze a Sdílení

Autor textu: Mgr. Martina Füstová

Autor obrázku: Barbora Füstová